

[Rager.]

geret sig med Teknologisk Institut, som har paataget sig at føre et vist Tilsyn, men det, der kræves af Instituttet, er, at det skal føre Tilsyn med, at der føres dobbelt Bogholderi, og det er noget, som Haandværkerne ikke sætter Pris paa. Nu maa man ikke bedømme den Slags ud fra den Indstilling, man muligvis selv har, fordi man har været vant til altid at arbejde med dobbelt Bogholderi og maaske vilde være fortvivlet, hvis man kom til enkelt Bogholderi. Heller ikke maa man sige: dobbelt Bogholderi er dog ikke saa forfærdelig vanskeligt. Man maa være ganske klar over, at der i Haandværkerkredse er en Indstilling, der er bestemt imod at beskæftige sig med dobbelt Bogholderi. Hvor det drejer sig om større Beløb, maa man ganske vist fastholde Kravet om dobbelt Bogholderi, men det vilde glæde mig, om man ad Forhandlingens Vej kunde naa til en forenklet Bogføring, eventuelt efter et bestemt opstillet System, saadan at Oversigten ikke derved blev vanskeligere og Bogholderiet i det hele taget ikke gav mindre Sikkerhed.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil have Lov til at rejse i Udvalget, og det er Spørgsmaalet om Udnyttelsen af den Paragraf, der handler om Driftslaaneforeninger. Vore Haandværkere kan paa mange Maader have vanskeligt ved at hævde sig over for Storindustrien, undertiden for øvrigt ogsaa over for den mindre Industri. De kan have vanskeligt ved det, og særlig kan Vanskelighederne hidrøre fra, at den lille Haandværker, som køber ganske lidt Materiale ad Gangen, maa betale en Pris, der ikke alene ligger saa meget højere end Storindkøbersens Pris, som den ringere Kvantitet begrunder, men som ligger meget betydeligt højere, saa at man, naar man ser disse Priser, undertiden har lidt vanskeligt ved at frigøre sig for den Tanke, at der muligvis mellem Industrien og Materialeleverandørerne hersker en vis Forstaaelse, hvorefter Prisen, som de ganske smaa Aftagere maa betale, netop ligger saa højt, at Konkurrencen bliver ødelagt. Det var dog muligt, at man gennem Driftslaaneforeninger kunde komme dette Forhold til Livs, og jeg vil tillade mig i Udvalget at søge at faa nogle Oplysninger fra Ministeren om, hvorvidt der har været Forsøg paa Dannelse af saadanne Driftslaaneforeninger, og hvorledes Ministeriet i det hele ser paa dette Spørgsmaal. Der ligger her efter min Mening en Opgave, hvis vi stadig vil opretholde den selvstændige Haandværker, og jeg maa sige,

at Opretholdelsen af en saadan har i høj Grad min Sympati.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg gennem de Aar, disse Love har løbet, flere Gange har haft Henvendelser netop paa disse Omraader, hvad der ikke er mærkværdigt, fordi de mange mindre erhvervsdrivende har vanskeligere ved at skaffe sig Oplysninger om de forskellige Ting, end de større Institutioner har. Til lige har jeg villet pege paa det, fordi jeg, selv om det kun er et mindre Beløb inden for Loven, skønner, at det er et meget vigtigt Afsnit af Loven, hvis Betydning rækker overordentlig langt.

Hans Hansen (Rørby): Det forekommer mig, at de Taler, de ærede Ordførere har holdt til anbefaling af Lovforslaget, har været med et mildt Udtryk meget kølige, og det er ikke uden Grund, thi stort set har man kun benyttet en Fjerdedel af det Beløb, Loven hjemler, og jeg synes, det var rigtigt, at det ærede Medlem Hr. Knud V. Jensen opkastede det Spørgsmaal, om en saadan Lov i det hele taget er betimelig under den nuværende Situation. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) opkastede et andet Spørgsmaal, nemlig om det er betimeligt at opretholde Loven af Hensyn til Valutarestriktionerne, og det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at Loven gjorde ingen Skade. Naar vi er kommet saa langt, synes jeg, vi kunde enes om en forstandig Afvikling af Loven. Det ærede Medlem Hr. Rager har Ret i, at Loven ingen Skade har gjort, for saa vidt som Staten ingen Penge har sat til paa den, men jeg kan ikke godkende det ærede Medlems Betragtning, at det af Hensyn til at opretholde den selvstændige Haandværker skulde være nødvendigt for Staten baade at kræve en Ydelse fra Haandværkerne og at kræve dobbelt Bogføring af dem. Det bliver det modsatte, der sker; hvis Staten skal til at regulere, bliver Haandværkeren ikke selvstændig, saa kommer han netop ind under Statsregulering. Jeg vil henstille til det Udvalg, der bliver nedsat, at overveje, om det ikke er paa Tide af de anførte Grunde at foretage en Afvikling af Loven og en forstandig Amortisering af de udlaante Beløb. Jeg tror ikke, Loven har nogen som helst Virkning paa Erhvervslivet, men den er et Udtryk for det, jeg udtalte her i Gaar, at Regeringspartierne stadig har begunstiget Industrien og derved bidraget til at skabe de Stor-konflikter, vi en Gang imellem bliver stillet over for.